

[Poul Schlüter.]

ligere, end den finske præsident gjorde. Vi kan beklage det, men vi kan kun tage udtalelsen til efterretning.

Men jeg synes, det skal siges i dag, at et Nordek kunne være blevet en nyttig mellemstation på vejen til et bredere europæisk samarbejde. Fra alle sider anerkender man ikke mindst den danske regerings initiativ for skabelsen af den nordiske toldunion. Det var rigtigt at forsøge på et tidspunkt, hvor alt tydede på, at der ville gå en længere årrække, før især Frankrig under de Gaulles ledelse ville acceptere en udvidelse af fællesmarkedets medlemskreds. Åbningen i forhandlingerne efter de Gaulles epoke kom hurtigere, end Nordekplanen egentlig byggede på. At Nordek måtte lægges på historiens arkiv, er derfor, synes jeg, i dag mindre forstemmende end bedømt den samme dag, da Finland afgav sit nej.

I mit parti lægger vi megen vægt på, at vi stadig, også selv om de enkelte nordiske lande finder forskellige løsninger i spørgsmålet om deres tilknytning til fællesmarkedet, udbygger det nordiske samarbejde. Vi vil naturligvis bevare Nordisk Råd og også i fuldt omfang Nordisk Råds arbejde for at etablere nordisk harmoni på de flest tænkelige områder.

Her kommer også spørgsmålet om frihandelen i Norden ind i billedet. Frihandelen mellem de nordiske lande har under EFTA-systemet haft en ganske kolossal vækst. Den er mangedoblet, siden EFTA blev dannet. Sverige og Norge er i dag vore største aftagere af industrivarer. Det har for os fundamental betydning, at man bevarer frihandelen og ikke får genoprettet nye toldskrænker for handelen imellem de nordiske lande. Det samme gælder i forhold til andre EFTA-lande, som ikke i denne omgang søger fuldt medlemskab af fællesmarkedet.

Derfor vil vi gerne støtte regeringens understregning over for Kommissionen i Bruxelles af, at det er et kardinalpunkt for Danmark, at der ikke opstår nye toldskran-

ker for handelen imellem europæiske stater. Foreløbig kan vi notere os, at man fra fællesmarkedets side ved adskillige lejligheder klart har udtalt, at det også er fællesmarkedets og Kommissionens forudsætning, at der ikke skal opstå nye toldbarrierer. Jeg lægger megen vægt på, at dette er tilkendegivet ikke blot i forhandlinger med ansøgerstater, men også i de drøftelser, som andre lande, der ikke søger medlemskab, har haft i Bruxelles om samhandelen i Europa efter fællesmarkedets udvidelse. På dette område er det vigtigt, at vi får skabt fuldstændig klarhed, forinden folketinget på et senere tidspunkt træffer den endelige beslutning.

Når man i dette øjeblik skal bedømme Danmarks stilling, spiller det naturligvis en stor rolle, at vi må bygge på, at også Norge bliver medlem af fællesmarkedet, når England bliver det. Det er klart bekræftet af den nye norske regering, at den stiler imod dette mål, på samme måde som den forrige norske regering gjorde det.

I den sammenhæng vil vi fra min gruppes side gerne fremhæve, at det må være Danmarks opgave i de kommende uger og måneder sammen med Norge at bidrage til, at også Sverige kan få den tætteste tænkelige tilknytning til fællesmarkedet. Et fuldt svensk medlemskab vil i alt fald i en årrække næppe være muligt. Men det er min opfattelse, at også for Sverige kommer det til at spille en rolle, hvis der sker den afgørende ændring, at Sverige må indstille sig på at betragte det som et faktum, at England forlader EFTA og går ind i EEC.

Jeg vil gerne minde om, at den svenske regering også i den senere tid har givet udtryk for, at Sverige ønsker at deltage på de flest tænkelige områder, og at den svenske regering ikke principielt på noget enkelt felt udelukker, at man kan forhandle sig frem til et samarbejdsarrangement. Det gælder på de allervigtigste områder i hele fællesmarkedsstrukturen. Sverige har accepteret toldunionen i overensstemmelse med Romtraktatens regler. Sverige har accepteret landbrugspolitikken i fællesmarkedet,